

er Medlem af begge disse Repræsentationer, og derfor maaskee maatte være dobbelt opfordret til at veie sine Ord.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærede Taler, som nu satte sig, sagde, at jeg har talt opbyggeligt, men det Svår, som jeg har faaet, forekommer mig ikke at tyde paa, at han har meent dette oprigtigt; thi saa vilde han vistnok ikke have fundet sig foranlediget til med en saadan Hefstighed, kan jeg gjerne sige, at optage mine ustyrlige og let henkastede Bemærkninger, som om jeg paa nogen Maade havde udfordret. Jeg er mig bevidst ikke at have gjort Andet end ligefrem at svare det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Frølund), som gjorde en stærk Bemærkning om, at man havde taget for meget Hensyn til Rigsraadets Landsting. Jeg tilfød mig i Anledning heraf at henlede Opmærksomheden paa, at, ligesom det ikke kunde falde mig ind i fjernefte Maade at betragte Rigsdagen som umyndig, — jeg veed ikke, hvad alt det var, som den ærede sidste Taler sagde —, saaledes maatte jeg paa den anden Side ogsaa bede om, at der toges Hensyn til, at Rigsraadets Landsting ikke endnu er slaaet ihjel, og at det selvfølgelig er en berettiget Factor, som man ikke uden Videre kan slaae en Streg over. Andet og Mere har jeg ikke sagt, og jeg forstaaer ikke, hvorledes den ærede sidste Taler har kunnet opfatte mine Ord paa en saadan Maade, at de, langtfra at være opbyggende for ham, tværtimod maae have været meget deprimerende.

Conseilspræsidenten: Det ærede Medlem, som sidder ligeoverfor mig (Christensen), fremførte den — som han kaldte det — bogstavelige Sandhed, at det foreliggende Compromis skulde være fremkommet fra Aften til Morgen. Jeg maa paa det Allerbestemteste benægte det; der er ikke Skygge af Sandhed deri.

Christensen: Ja, saa vil jeg blot ønske, at den høitærede Conseilspræsident vil forelægge os de Oplysninger og de Data, paa hvilke dette mærkværdige Forslag er bygget.

Conseilspræsidenten: Deri kan jeg virkelig ikke tjene den ærede Landstingsmand.

Stuel: Jeg finder ikke Anledning til at forlænge denne Discussion; men, naar det ærede Medlem, der sidder fraas overfor mig (Christensen), udtalte sig saaledes, som om dette Udkast var fremgaaet af meget lette Forhandlinger, da skal jeg bemærke, at det ikke er Tilfældet; er det, som han sagde, blevet til fra Aften til Morgen, saa troer jeg, at vi maae være enige i, at det har været en lang Nat. Jeg kunde henholde mig til, hvad der er blevet sagt af min ærede næste Sidemand tilvenstre (Bloug), for at motivere min Afstemning; men da der er gjort Indvending mod, hvad han sagde, ved et anbragt „Nei“, vil jeg dog præcisere min Stilling lidt nøiere. Jeg har opfattet Stillingen saaledes — og jeg troer ikke, at det kan modsiges, at den er saaledes, — at Gjennemførelsen af et hvilket som helst af de foreliggende Forslag er at betragte som en Forkastelse af hele Sagen. Det er Hensynet dertil, der gjør, at jeg for mit Vedkommende maa stemme mod dem allesammen.

Christensen: Jeg skal blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det er et nyt Beviis for den Frihed, hvormed vi behandle Sagen, og den Rigelighed, hvorunder vi ere stillede til Sagen i Sammenligning med Rigsraadets tidligere Stilling til denne.

Madvig: Jeg gad vide, hvorledes man vilde dømme om Rigeligheden, hvis Rigsdagen havde behandlet denne Sag først, og den dernæst var bleven forelagt Rigsraadet.

Formanden: Inden jeg slutter Forhandlingen af dette Afsnit, skal jeg bemærke, at der ikke vil blive afstemt over andre af Paragrafferne eller de midlertidige Bestemmelser end dem, hvortil der er stillet Endringsforslag, eller hvorover speciel Afstemning forlanges.

Da Ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen over dette Afsnit, og man gik til Afstemning, hvorved: